

SPECIMEN-SIDERNE

Ved Nicolai Ulrik Hansen

Rimten oplever til stadighed en stigende popularitet. Ikke mindst blandt mede- og specimenfiskere er interessen for rimten steget gevaldigt indenfor de sidste 2-4 år.

DEN øgede opmærksomhed afspejler sig ikke mindst i diverse konkurrencer, herunder Nash Cuppen, hvor vi år for år har set flere og flere rimter og en stigende gennemsnitsvægt på de tilmeldte fisk. Jeg har ligeledes kunnet mærke den øgede interesse ved vandene over en årrække, hvor man nu hyppigere og hyppigere støder på andre rimte-jægere derude.

Rimte eller gråskalle?

Rimten ligner for begynderen en gråskalle. Et sikkert tegn på, at det ikke er en skalle, man står med, er, at iris i rimtens øje er gul, hvorimod skallens er rød. Som tiden går, lærer man dog hurtigt at skelne de to fisk fra hinanden udelukkende på farvetegninger og kropsform. Rimtens farvetegning kan, afhængig af lokalitet og årstid, variere fra sølvblank over gylden eller stålgrå til chokolade-farvet.

Min intro til rimten

Rimten, *Leuciscus idus*, står som noget specielt for mig. Mit første møde med rimten bringer os tilbage til Tude Å, hvor jeg tilbragte en stor del af min fritid som halvstor knægt. Mine forældre havde et sommerhus, og det lå strategisk korrekt i forhold til åen. Her brugte jeg adskillige weekenddage og dage i sommerferier, efterårsferier og påskeferier hængende halvt ude over broens rækværk, hvor jeg gang på gang sendte avonflåd og tackle agnet med orm ud i strømrønderne. På den måde fik jeg egentlig en god indføring i, hvordan åen fiskede på de forskellige årstider og de forskellige forhold uden at tænke over det på daværende tidspunkt.

Her var endelig noget, der ville bide, og som havde lidt størrelse i modsætning til skallerne, aborrerne og de få brasener, som jeg ellers fangede i åen.

Det med bidevilligheden fandt jeg senere ud af ikke altid skulle holde helt stik. Når min kammerat og jeg om sommeren stod og betragtede de kæmpestore stimer af rimter, prøvede vi selvfølgelig at fiske efter dem. De ignorerede totalt vores majs, orm og melklister, som vi kunne stå oppe på broen og sænke lige ned foran dem. Som årene gik, fandt vi ud af, at de jo var i gang med at "holde fest" og således ikke altid havde tid til at underholde os. Vi opdagede til gengæld også, at under og i kanten af disse stimer gik nogle enkelte fisk, som gerne ville tage føde til sig.

Siden jeg dengang i 1985-1990 fiskede i Tude Å og der fangede de første rimter, har rimten haft en speciel plads i mit fiskeri. Jeg vil gå så langt som til at sige, at det var rimten, der dengang ledte mig ind i specimenfiskeriet.

Dengang

...foregik vores fiskeri med ultralette spinnestænger på fem-seks fod kombineret med en 0,18 mm nylonline. Vi havde da godt læst, at matchstænger var vejen frem, men da var arsenalet af stænger ikke så massivt, som det senere er blevet. Fordelen var dog, at vi fik fuld glæde af rimterne i strømmen.

Fiskeriet krævede en del ormelyseri og -graveri, men det var det hele værd, når man endelig stod ved åen med forventningerne uden på tøjet. Fiskene var ofte op til 1,5 kg store, men indimellem huggede gode fisk på mellem 1,5 og 1,9.

Den største husker jeg tydeligt, for den var min PR gennem flere af de følgende år. Det var en smuk bronzefarvet, mørk fisk på 1,975 kg, som formåede at løfte min PR 75 g. Fisken huggede på en tebolave, som vi tilfældigvis opdagede, at rimterne også var rigtig glade for. Opdagelsen gjorde vi efter en put and take tur, hvor vi havde larver i overskud. Regnormen var dog altid det "sikre" valg.

Vi havde mange vidunderlige år ved åen, og gode år er aldrig spildt eller glemt! Da mine foræl-

Rimten

dre flere år og rimter senere solgte "vores" sommerhus, skete det ikke uden, at jeg kneb en enkelt tåre. Efterfølgende er jeg dog til min store glæde igen begyndt at gæste åen. Denne gang i selskab med en anden kammerat, som med fornøjelse tager mig med som gæst.

Rimtebestanden har faktisk ikke ændret sig siden dengang. Man kan stadig enkelte gange i løbet af foråret og sommeren føle, at man kan "gå på vandet", når man ser de massive stimer af store fisk.

Kært barn har mange navne

Som alle ved, harært barn mange navne, og det gælder også for mit kære barn, rimten. Navnet "strandkarpe" bruges ofte af ikke-lystfiskere og ældre lystfiskere om de rimter, som opholder sig i brakvandsområderne, herunder havne og beskyttede kyststrækninger.

"Emde" er et ældre navn, som sjældent bruges mere, og kun optræder i gamle bøger og opslagsværker om fisk og lystfiskeri. Dog bruges navnet til tider blandt havedamsejere. Rimten findes nemlig også i en orange-farvet variant kaldet "guldemde". Den ses hyppigt i havedamme, men er registreret i enkelte frivande og nogle lukkede.

Rimterne opholder sig gerne under udhængende træer og lignende, der kan give dem skjul.

Forfatteren med sin forårsrimte fra Tryggevejle Å.

Rimteadfærd

Rimterne opfører sig forskelligt, og afhængig af lokalitet kan rimternes færden opdeles i to kategorier. Den ene består af anadrome brakvands-/saltvandsrimter - fisk som opholder sig næsten udelukkende i det brakke vand i fjorde, havne eller ved kysterne for så at trække op i åerne i forårsmånederne for at gyde og derefter returnere til det mere salte vand uden for åen.

Det gør de i stil med havørrederne, og rent faktisk kan man i åer med ørredbestande opleve, at deres veje krydses. Hvis man tager en å som Tryggevejle Å, kan man fange nedfaldsørreder samtidig med rogtunge rimter. Rimterne forcerer nemlig åen og vandrer adskillige kilometer op i løbet af marts og april. Oftest er de mindre hanfisk de første, der ankommer til gydeområdet. Senere følger de rogtunge hunfisk. De spredes derefter igen og søger mod det brakke vand.

Den anden gruppe er en stationær form, som enten opholder sig i åen eller i en større sø, der gennemstrømmes af åen. Fiskene samles ligeledes på udvalgte pladser af åen og spredes efter legen til andre dele af åsystemet eller søen.

For begge grupper gælder det, at hanfiskene på denne årstid som regel har gydevorter fordelt på ryg og hoved. Et fænomen, man også støder på hos

f.eks. hanfisk af brasener i deres gydetid. Gydnin-gen foregår over sand- eller stenbund eller ved/i planter nær bredden. Her afsætter de deres æg under stor tumult og plasken.

Gydende fisk er meget svære, hvis ikke umulige, at lokke til at hugge. Find derfor en anden stime fisk eller fisk i udkanten af stimen. Her fouragerer altid søgefødende fisk rundt, som er mere hugvillige.

Efter gydningen vil man ofte gennem hele sommeren og i efteråret kunne finde stimer eller enkelte individer af rimter i åerne. Desuden kan man ofte finde overvintrende fisk eller fisk, der pga. hård vinter eller højt indhold af salt i det brakke vand er søgt op i åerne.

Uden for gydeperioden vil man ofte støde på mindre stimer på 5-10 fisk. Det gør sig gældende i både ferskvand samt havne og beskyttede kyststrækninger. Enkelte gange kan man støde på større stimer på op til 50 fisk. Det er et fænomen, der kan opleves i brakvand og langs beskyttede kyster.

Rimtesæsonen

Fiskeriet efter rimter er for mange, ikke mindst specimenfiskere, ensbetydende med fiskeri i forårsmånederne. Dette er egentligt også naturligt, da rimterne mange steder trækker op og samles i åerne for at gyde på netop denne tid af året.

Opdelt i kvartaler kan man nemt overskue rimtesæsonen. Året starter med vinter. Selvfølgelig er vinteren og det dertil hørende frostvejr ikke just befordrende for fiskeriet, men rimterne er der altså. Man skal selvfølgelig ikke regne med at finde store stimer og drømmefiskeri, men derimod enkelte fisk eller mindre stimer på op til 10 fisk. Det kan dog være særdeles tilfredsstillende at fange rimter på f.eks. flådfisket brød i januar i frostvejr og med is i øjerne og samtidig kunne afvise folks ideer "om det nu ikke er lidt for tidligt?"

Foråret er ensbetydende med tunge gydefisk. Fiskeriet er henlagt til de rimteførende åer, hvor fiskeriet ofte er intenst. Fiskeriet kører en måneds tid, men afhængig af åen kan man støde på gydende rimter i starten af sommeren. Således har jeg i Susåen set gydende rimter i juni!

Efter legen er det oplagt at overgå til sommerfiskeriet, som efter min mening foregår på overfladen eller ved hjælp af en anden form for aktivt opsøgende fiskeri. Fiskene er nu sultne og meget aktive.

Efterhånden som sommeren går på hæld, vil man opleve, at rimterne bliver sværere at lokke op til overfladen, og omkring november kan man regne med at skulle overgå til vinterteknikkerne igen.

Flådfiskeri

Mit flådfiskeri begrænser sig til opportunistisk fiskeri. Det vil sige mere eller mindre tilfældige drev nedstrøms. En suveræn metode er "long trotting", hvor flåddet driver nedstrøms, og man indimellem stopper flåddets drev, hvilket medfører, at agnen svæver op i vandet. Med den metode får man afsøgt noget fiskevand.

Den er altid værd at prøve på dage, hvor rimterne ikke står samlet eller ikke kan lokaliseres. Splithaglens placering typisk mellem halvt nede på tacket og krogen. Endvidere skal haglene sidde i faldende skala mod krogen, altså haglene og mindre splithagl jo tættere man kommer krogen. Hvis man vælger en linetykkelse mellem 0,15-0,18 mm, mener jeg, at man er dækket ind.

En af de bedre oplevelser, jeg har haft, var i januar nogle år tilbage. Fiskene var ikke i rekordstørrelse, men det var mere pga. af årstiden og forholdene, at jeg vil huske dem. Stedet var Susåen ved cementkanten i hjertet af Næstved. Jeg havde hørt om et par solide rimter, der var blevet hevet op dernede. Nedstrøms stryget tonser vandet af sted, og der er flere steder alvorligt dybt.

Efter at have flådfisket med brød hele dagen i såvel strømmen som i de mere rolige bagvande, fandt jeg til sidst en lille stime rimter under et udhængende træ. Med et standard avonflåd kunne jeg gang på gang liste agnen ind under træet. Det gav pote fire gange, hvoraf to af fiskene var på omkring 1,5 kg. Flotte sølvblanke fisk, der endnu var slanke og veltrimmede.

Flådfiskeri er også en helårs fornøjelse, men det har dog sine begrænsninger. På steder med stærk strøm vil ens agn drive over fiskene alt for hurtigt. Dette kan nemt blive en ulempe, ikke mindst i vintersæsonen, hvor fiskene er sløve.

En anden flådmethode er fiskeri "on the drop". Her drejer det sig om at lokke fisken til at tage en agn, der langsomt daler ned gennem de øverste

vandlag. Agnens dalen gennem vandet kan forlænges med gult skum eller flamingo. Splithaglens placeres samlet og maksimalt halvt ned på tacklet. Gode agn til fiskeri "on the drop" er majs, maddiker eller sammenklemte stykker brød. Der kan med fordel løbende skydes lidt løse agn ud med slangebøsse.

Flådvalget bør - uanset metode - falde på et flåd, som er beregnet til de forhold, som strømvand giver. Valget kan spænde fra et let wagler til et loafer flåd. Derimellem finder man et godt allround flåd, som hedder "pacemaker", store "stick" flåd eller et standard "avon". Flåddene egner sig perfekt til danske forhold, hvor man sjældent finder de højeste strømhastigheder.

Avon flåd vil næsten altid være et godt valg, men man bør selvfølgelig tage strøm og dybde i betragtning, inden valget foretages. Mine avon favoritter er Drennans crystal avons, der kan bære op til 4-5 AA. Skal det kunne belastes yderligere, vælger jeg et Drennan "loafer" flåd. Så længe man belaster det korrekt, vil fiskene ikke kunne mærke den lidt større modstand, et større flåd unægteligt vil give.

Mange af strømvandsflåddene fæstnes på linen med specielle "float rubbers", som er små ringe, klippet eller skåret ud af plastrør eller gummi-bånd. Jeg har fundet et alternativ, som efter min mening er bedre og mere alsidigt. Jeg bruger ganske enkelt slangebøsse elastik, som jeg klipper eller skærer i små ringe. Elastikken fås i flere diametre, og der bliver til mange ringe i en pakke. Krogvalget falder på enten Kamasan B983 Wide Gap Specialist i størrelser fra 10 til 6.

Rimten er ikke den største fighter, men kan dog godt yde god modstand i strømvand. En standard matchstang vil være et fint valg. Personligt benytter jeg tre forskellige matchstænger fra Drennan spændende fra det ultra lette og op til en tench float, som er et fint allround valg til rimterne.

Bundmede

Her vil jeg til enhver tid anbefale, at man finder sig en god quivertip stang eller en såkaldt swim feeder stang, som leveres med én, to eller flere toppe. Hovedlinen må helst ikke være for tynd, da den skal kunne tåle kastene med blylodderne og de

Eksempler på strømvandsflåd, der alle egner sig fint til rimterne.

foderfyldte feedere. Hvilken diameter, man vælger, må være op til den enkelte at afgøre. Her spiller personlige holdninger samt erfaring en stor rolle. Efter min mening vil en diameter på mellem 0,15 og 0,20 mm være tilfredsstillende.

Et alternativ til nylon kunne være en flettet line i 0,06-0,10 mm. Den giver en kontakt til kroge, som er uden sammenligning. Dette kan være en fordel, hvis man fisker på lang afstand eller på dybt vand.

Et standard paternosterrig uden for meget tangel-tangel klarer opgaven fint. Med et paternoster rig kan man vælge at fiske på eller over bunden ved at justere længderne af krog- og lodtals. Jeg fisker altid med fast monteret bly/feeder, da det efter min mening giver den bedste hug- og "drop back" indikation på quivertængerne.

Jeg bruger altid fluorocarbon (fc) i 0,16-0,18 mm som forfangsmateriale. Jeg ved ikke, om det gør en forskel, men jeg vælger at tro det. Man skal dog være opmærksom på, ic er stivere end sin fæt-

ter nylonlinen. Foretrækker man almindelig nylonline, vil Drennans Double Strenght være et godt valg pga. dens blødhed og høje slidstyrke.

I småtingsafdelingen vil min "bundmedeæske" være fyldt med åbne "cage" (bur) swimfeedere med en vægt op til ca. 30 g. Disse feedere er mine absolutte favoritter, da foderet hurtigt opløses, og de i høj grad har let ved at holde bunden, da strømmen ikke har nogen flade at tage fat i.

Et varieret sortiment af blylodder på 5 til 30 gram må heller ikke mangle. Nogle foretrækker flade blylodder på steder med god strøm, men jeg har endnu ikke følt, at det har kunnet gøre en forskel. Krogvalget kan hurtigt overstås. Har man f.eks. Kamasan B983 Wide Gap Specialist i størrelserne fra 10 til 6, vil der ikke være en situation, man ikke kan tackle.

Et par sjove ting, jeg også altid har med, er gul foam, et flydende skummateriale, samt små hvide flamingokugler. De kan hjælpe med til enten at forlænge agnens dalen ned gennem vandet eller give agnen et suverænt svæv lige over bunden. Det gule skum bruges selvfølgelig til majs, og flamingokuglerne til regnorm eller maddiker. Brød eller brødkorpe har "indbygget" opdrift og kan fiskes på et kort forfang uden anden belastning end lod-det eller feederen eller tynges ned af et lille split-hagl. Foderet i feederen kunne jo så passende bestå af brødkrummer.

Gummiflådstopperne kan bruges som knudebeskyttere, bagstop eller til at fiksere blylodder eller feedere. Endelig skal man ikke glemme en passende bankstick eller to med en stangholder, der kan fastholde quivertipstængerne. Der findes deciderede quivertip stangholdere, men i praksis vil de fleste "u" eller "v" holdere være passende. Husk dog bare, at der skal være en slids til linen i den forreste holder.

Bundmedefiskeri kan dyrkes hele året, men det har dog klart sin forde om vinteren, da rimterne på denne tid af året hovedsageligt opholder sig tæt ved bunden i de dybere partier af søer og åer. Metoden kan også være at foretrække i foråret, hvor strømmen er kraftig, og åen fører meget vand.

Nogle fisker også rimter på bundmede om sommeren, og det er skam heller ikke at foragte. Jeg mindes en lun, skyet og ekstremt blæsende dag i

starten af september '98, hvor vinden næsten umuliggjorde alt andet fiskeri end bundmede. Flåd og agn kom ikke langt ud i suppen, men der var dog et par mindre rimter, der forbarmede sig.

Vi fandt hurtigt lidt læ mellem nogle siv, hvor quivertipstængen kunne få lov at stå rimelig ugeneret af vinden. Vi kastede nogle foderkugler ud til sivene bare 5-10 meter fra, hvor vi sad. Et par håndfulde dåsemajs fulgte kuglerne. Her havde vi fundet rimterne, og vi havde ikke mange stille stunder i timerne efter.

Selv om vinden gav lidt problemer, fik jeg minimum 15 gode rimter op til 1,85 kg, som alle tog majs eller en kombination af majs og maddiker. Rimterne lavede alle kraftige drop backs på quivertippen.

Rimtefight!

Overfladefiskeri

Denne metode er efter min mening særdeles nervepirrende og fuldender det alsidige fiskeri, som rimtefiskeri nu engang kan være. Har man først en gang oplevet det øjeblik, hvor en rimte stiger til ens agn, hjertet hamrer som et luftbor, rimten vender, og man sætter modhugget ind, er det med garanti ikke sidste gang, man har sat nerverne "på højkant". Personligt kan jeg ikke undslippe de fede minder og oplevelser, og i dag kan jeg næsten ikke forestille mig en sommer uden overfladelir.

Fiskeri på overfladen forbindes næsten udelukkende med sol og sommer. Der er ingen tvivl om, at sol og sommer er gunstigt for overfladefiskeri, men det kan dog med held og tålmodighed også dyrkes "uden for sæsonen". Personligt har jeg fanget rimter på overfladefisket brød fra starten af marts til midten af november. Det er uden tvivl ikke de rimter, som er kommet lettest til mig, men for sat.. hvor er det en dejlig følelse, når de endelig er der. Fra maj og et stykke ind i september vil man dog normalt kunne regne med, at rimterne gerne vil lege med på overfladen.

Fiskeriet kan opdeles i to kategorier. Løslin fiskeriet, hvor det eneste, der befinder sig i enden af linen, er den agnede krog, og fiskeri med de såkaldte controllers. En controller er et specielt flåd beregnet til fiskeri på overfladen. Flåddet er belastet, og i modsætning til almindelige flåd føres linen igennem et hul i toppen af flåddet. Man kan således præsentere sin agn perfekt på overfladen.

Jeg fisker normalt overfladerimter på et forholdsvis bredt stykke af Susåen. På dette stykke opholder fiskene sig hovedsageligt nær modsatte bred, og jeg bruger derfor hver gang controller. Dette begrænser selvfølgelig min erfaring med løslin fiskeriet. Jeg har dog et par mindeværdige oplevelser med løslin fiskeri.

En af dem stammer fra et af de øvre stræk af Tryggevejle Å. Det var en lun majdag, hvor åen desværre var som støvsuget for rimter. Det eneste liv, jeg så, var nogle pæne brasere, som overhovedet ikke havde interesse for mit toastbrød.

Efter flere timers hvileløs gang op og ned ad åen fandt jeg til sidst en enlig rimte. Den svømmede frem og tilbage på de samme 20 meter å, men den vendte hver gang tilbage til samme sted. Siddende på knæ kastede jeg forsigtigt tre stykker toastbrød ud til den, hvoraf den tog de to.

Næste gang, den kom tilbage, fandt den to stykker brød på overfladen. I det ene stykke var der gemt en forræderisk str. 10 Kamasan Wide Gap Specialist krog. Rimten tog begge stykker, og det var med stor tilfredsstillelse, jeg kort tid efter kunne lade min første løslinerimte.

Overfladefiskeri med controller er derimod noget, jeg har praktiseret en del gennem de sidste mange år. Af controllere sværger jeg til Drennans surface carpwagler på 2, 3 og 4 g eller en E-S-P controller på 5 g, hvis jeg ønsker lidt længere kastelængde - især den nyeste E-S-P controller, som jeg ser som en forbedring i forhold til forgængeren. E-S-P modellen har fået en synlig rød top og er desuden fremstillet i noget mere holdbart plastmateriale. Den er desuden klar, og det gør controlleren mindre synlig for fiskene.

Man kan enten fiske controlleren fast fikseret eller glidende på linen. Jeg har endnu ikke set fiskene reagere forskelligt på de to monteringsmetoder, så jeg vælger altid at fiksere den på linen med powergum. Jeg fører oftest linen helt igennem til kroge, men man kan også indskyde en svirvel og et forfang af f.eks. fluorocarbon eller en almindelig kvalitetsnylonline i en forholdsvis tynd diameter.

Sommerrimter fra Susåen fanget på overfladefisket brød.

Fiskerierens stykke af Tryggevejle Å i eftermiddagssolen en dejlig forårsdag.

Kroge er altid en Kamasan Wide Gap Specialist i størrelse 8 eller 6. Det er den perfekte krog til overfladefiskeri og til fiskeri med brød generelt.

Et par ting, der absolut kan gøre dagen lettere for rimtedapperen, er et par gode polariserende briller og en kasket. En tur "på overfladen" med controlleren, som jeg aldrig vil glemme, var da min kammerat Ole og jeg i slutningen af august var taget til vores "eget" stræk af Susåen. Solen sendte sine 25 grader varme stråler ned fra en skyfri himmel, og de eneste torne i øjet var kragerne, som efterhånden er blevet eksperter i at tage brød fra overfladen, samt de kanoer, som engang imellem flød langsomt forbi. Kanoer kan desværre være en plage for rimtedapperen om sommeren.

For at lokke fiskene til at tage brødet går vi ca. 25 meter opstrøms og kaster to-tre skiver toastbrød delt i fire til seks stykker ud på overfladen. De får lov at flyde fem meter, før de første rimter er der. Så var det med at komme i gang, for det er som om, rimterne føler sig trygtere, jo flere brødstykker, der er på overfladen. Rimterne var alle over kiloet, og de toppede lige under to kilo.

Dette scenari foretog vi hver gang, brødet drev væk fra rimterne, eller når alt brødet var consumeret. Det blev en herlig dag med masser af sol, hjertebanken og rimter nok til, at man kunne køre hjem med ro i sindet.

Rimteagn

Rimten er rimelig taknemmelig, når det kommer til valg af agn. Majs, regnorm, maddiker, dej og brød er alle gode agn. Der findes dog ganske givet adskillige andre gode agn, som endnu er ukendte, enten for mig eller for alle. Regnorm og maddiker er begge gode agn på steder, hvor man kan få lov at være i fred for småfisk og aborrer. Som et eksempel på dette kan jeg nævne, at på et af strækkene af Susåen, som jeg fisker, ville fiskeri med orm være spild af tid, med mindre man gider bruge tiden på at fylde nettet med aborrer af tusindbrødstørrelse. Konsekvensen af det er, at mit første valg som oftest er majs eller brød.

Desuden kan div. larver eller orme såsom tebolarver eller melorme bruges. De kan ligefrem gøre forskellen på en svær dag. Rimten tager også boilies, men personligt har jeg aldrig prøvet dette fiskeri, da jeg finder det for omstændeligt.

Skulle jeg en dag fiske i den nordtyske karpkanal Schmale, er der dog ingen tvivl om, at jeg ville fiske med neddroset karperej efter de store rimter, som kanalen huser. Jeg har endnu ikke kunnet dokumentere, at rimter reagerer positivt på brugen af flavour, så nogle gange vælger jeg at booste mine majs og andre gange ikke.

Rimtelokaliteter

Rimten er lokaliseret i hele landet, men vi kommer aldrig uden om, at Sjælland nok altid vil være stedet med den letteste adgang til et rimtespot. Her findes det største antal af åer og lokaliteter med en rimtebestand.

Sjælland

De bedst kendte er uden tvivl Tryggevejle Å, Køge Å, Susåen (Tystrup-Bavelse Sø), Næstved Kanal, Ringsted Å, Tude og Vårby Å samt Halleby Å (Tissø). Et par outsiders, som man ikke hører så meget om, er Pøle Å (Arresø), Søborg Kanal (Gilleleje), Tubæk Å og Even Å på Sydsjælland. Derudover er der en god bestand af rimter i strandsoerne ved Ishøj, en bestand, der i øvrigt responderer fint på forfoder.

Der findes desuden vande, som lejlighedsvis producerer rimtefangster. Det er bl.a. Lamme-fjordskanalerne samt Store Vejle Å. Sommeren igennem kan man finde rimterne i flere af de sjællandske havne samt ved kysterne. Havne, man som regel ikke går fejl af, er Vallensbæk, Ishøj, Hundige, Kastrup, Dragør og Køge.

Der findes dog langt flere eksempler. Af kyststrækninger drejer det sig hovedsageligt om de vestsjællandske, østsjællandske og sydsjællandske kyster samt kysterne omkring Lolland og Falster.

Rimten er udtrættet og klar til landing.

Der findes uden tvivl en del lokaliteter, hvorfra man aldrig har hørt om rimtefangster, men som efter min mening lejlighedsvis eller endda fast kunne holde rimter og dermed være værd at kigge på. Det værste, der kan ske, er vel egentlig, at man kommer hjem uden at kunne notere rimtefangst i dagbogen.

Eksempler kunne være de mange mindre sydsjællandske åer, hvoraf nogle udmunder i Præsto Fjord. Lolland og Falster har også en række af disse små åer, hvor det kan tænkes, at man kan støde på rimter.

I Nordsjælland popper Mølleåen og Nivå frem i mit hoved som de første muligheder. I sidstnævnte ved jeg, at der er en rimtebestand. Desuden findes der et utal af små åer, der udmunder i Roskilde- og Isefjord, som også har mulighed for at kunne byde rimterne nogle gode gydeforhold.

I de ovennævnte små åer ville jeg ikke regne med at finde en stationær bestand, men derimod den havvandrende form. Det må således kunne betale sig at lægge sin indsats her i forårsmånederne. Hvis, og jeg siger hvis, der findes bestande af rimter nogle af disse steder, tvivler jeg dog på, at bestandene kan måle sig med dem, vi finder i de førstnævnte hot spots.

Fyn

Fynboerne har faktisk kun Odense Å at prale med. Dette er også berettiget, da åen hvert år på lige fod med de bedste sjællandske åer byder på et fornemt rimtefiskeri. Derudover findes der på Sydfyn, så vidt jeg husker, en rimtebærende å, som kun kan fiskes mod medlemskab af en forening. Navnet erindrer jeg ikke. Som sjællænder kender jeg selvsagt ikke så meget til Fyn, men mon ikke der, som det gør sig gældende på Sjælland, findes flere upåagtede åer med en rimtebestand?

Jylland

Jyderne kan desværre ikke prale meget mere end fynboerne. I Sønderjylland finder vi Vidå (Rudbøl Sø), som gang på gang bliver nævnt som det jyske hot spot. Rimten har ifølge AQUA Ferskvands Akvarium tidligere være registreret i Kolindsundkanalerne. Om dette stadig gør sig gældende, ved jeg ikke.

Som nogle vil vide, og andre vil høre for første gang, kan jeg fortælle, at der for et par år siden blev observeret rimter i Gudenåen. Fiskene kom til syne, da folk fra AQUA Ferskvands Akvarium elektrofiskede efter helt ved Trust. Det var seks-syv fisk, som alle var på mellem 1,0 og 1,4 kg, der var resultatet. Dette var i høj grad en spændende nyhed, da rimten ifølge Danmarks Fiskeriundersøgelser aldrig før er registreret i hverken Gudenåen eller Randers Fjord. Da fiskene var gydemodne, må det formodes, at gydepladsen findes et eller andet sted i Gudenåen. Muligvis er der tale om, at fangststedet kunne være en gydeplads, da strømhastigheden pga. fald er meget høj.

Alt dette tyder på, at der sandsynligvis er tale om en mindre etableret bestand af rimter i Gudenåen. En ting, der kan hjælpe med til at bekræfte denne sandsynlighed, er, at Bjerringbro Sportsfiskerforening enkelte gange har el-fisket rimter i forbindelse med el-fiskeri efter laks og havørred.

En af dem, der virkelig har satset på Gudenåens rimter, er Frank Sjøgreen. Flere gange har han tilmeldt rimter fra Gudenåen. Det bliver spændende at følge åens udvikling i de kommende år. Lad os håbe, at der med tiden bliver stablet en sund bestand på benene. Åen har uden tvivl potentiale til at blive en kanon rimtelokalitet!

Rimter er for alle!

Rimter er ikke kun for garvede specimenfiskere. Næ, det er en fisk, alle kan have glæde af uanset alder og så godt som året rundt. Fiskeriet kan dyrkes på flere typer lokaliteter og ved hjælp af flere forskellige teknikker. Det kan sagtens være et hyggeligt fiskeri, hvor alle kan deltage. Ikke mindst i sommerperioden, hvor rimterne er meget aktive og hygger lystigt. Vi ses i tredje sving, hvor den store busk hænger ud over vandet, og hvor overfladen jævnlige brydes af brede rimterygge.

Månedens artikel!

Denne gang har jeg beskedent valgt selv at stille med en artikel. Som en appetitvækker kan jeg nævne, at næste nummers art bliver sandarten, og den står den meget erfarne og dygtige Mads Grosell for. Glæd jer!